

varying expressiveness, thickening of the basement membranes and an increase in the mesangium, an increase in the volume of perimembranous masses in the capsule (Pas-reaction), periglomerular sclerosis, sclerosing of a part of glomerular capillary loops, hyalinosis of glomerular capillaries, hyaline drops in the cytoplasm of nephrocytes of individual tubules, vacuolar dystrophy of nephrocytes, peritubular sclerosis of a part of tubules and lymphoid cell infiltration of the stroma.

Thus, all the above-mentioned changes in the kidneys of cats with CKD arose as a result of the progression of chronic nephropathies, which caused ischemia of kidney tissues. In turn, the basis of the development of CKD in cats is degenerative-dystrophic and sclerotic changes in the parenchyma and stroma of the kidneys, caused by ischemia due to the progression of nephropathies of various genesis.

ДІАГНОСТИКА І ЛІКУВАННЯ КРИПТОСПОРИДІОЗУ СОБАК

Морозенко Д.В., Ващик Є.В., Глебова К.В., Селюкова Н.Ю.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Актуальність. Нематоди та найпростіші, які передаються через ковтання або проникнення через шкіру, є основними кишковими паразитами, що викликають гастроентерологічні захворювання. *Ancylostoma spp.*, *Uncinaria stenocephala*, *Toxocara canis*, *Toxascaris leonina*, *Trichuris vulpis* і *Dipylidium caninum* є основними гельмінтами, тоді як *Giardia*, *Cryptosporidium*, *Isospora spp.* і *Sarcocystis spp.* є найпоширенішими найпростішими паразитами у собак. Тому можна вважати актуальними питання вивчення діагностики і лікування криптоспоридіозу в Україні.

Мета – визначити основні методи діагностики та лікування криптоспоридіозу собак в Україні.

Матеріали і методи. Проведено науково-інформаційний пошук серед сучасних літературних джерел, зокрема, наукових публікацій із урахуванням досвіду зарубіжних авторів, а також використано клінічний досвід авторів.

Результати і висновки. Криптоспоридіоз, викликаний найпростішим паразитом *Cryptosporidium spp.*, є важливим зооозним захворюванням і вважається глобальною проблемою охорони здоров'я. Собаки вважаються одним із потенційних резервуарів передачі *Cryptosporidium* інфекції людям. Однак інформації про глобальні закономірності появи *Cryptosporidium* у собак мало. Зарубіжними науковцями було встановлено, що поширеність інфекції за результатами досліджень мікроскопічним, копроантигенним та молекулярним методами оцінювалася у 8 %, 7 та 6 % відповідно. Результати молекулярних методів показали, що найвищий рівень інфікування припадає на *C. canis* і *C. parvum*.

В клінічній практиці криптоспоридіоз собак зустрічається в Україні досить часто. Офіційна статистична інформація відсутня, проте хворіють тварини різного віку та породи. Основний клінічний симптом – періодична діарея, в більшості калові маси містять слиз та/або кров. Під час діареї як правило тварини мають гіпорексію або анорексію, в деяких випадків має місце блювання. Майже всі тварини, які хворіють на криптоспоридіоз, мають зниження маси тіла.

Діагностика криптоспоридіозу досить складна і має багато протиріч. Позитивна прогностична цінність усіх аналізів на *Cryptosporidium spp.* є низьким, оскільки існує відносно високий рівень поширеності інфекції у здорових собак. Ооцисти, антигени або ДНК

криптоспоридій можна виявити в калі за допомогою різних методів, кожен з яких має різну чутливість і специфічність. Вимірювання антитіл у сироватці крові можна використовувати як непрямий показник впливу цих мікроорганізмів. З клінічної точки зору для первинної діагностики захворювання найбільш прийнятним методом є полімеразна ланцюгова реакція (ПЛР), матеріал для дослідження – зішкріб з прямої кишки з фекаліями.

Лікування криптоспоридіозу утруднено, оскільки він вважається емерджентною інфекцією. Отже, багато сполук з потенційною антикриптоспоридійною активністю були оцінені на людях, великій рогатій худобі та мишах; однак жодна з них не контролювала клінічні ознаки захворювання та не усунула інфекцію. Для собак рекомендованим препаратом для лікування криптоспоридіозу можна вважати азитроміцин в дозі 5-10 мг/кг кожні 12 годин 5-7 діб. Крім азитроміцину, за нашим клінічним досвідом, собакам слід застосовувати лікувальні дієти гастроентерологічного напрямку, спазмолітики, обволікуючі засоби, вітаміни групи В, а також цукроміцети булардії для покращення стану кишкового мікробіому.

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ СОБАК З ГНІЙНИМ ОТИТОМ

Морозов М.Г., Розум Є.Є.

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

Актуальність. Проблема захворювань органа слуху займає одне з основних місць серед різних патологій у домашніх тварин, зокрема, у собак. За даними літературних джерел дана патологія реєструється у тварин у 10 - 20% випадків.

Етіологічними факторами зовнішнього отиту можуть бути вушні кліщі, сторонні тіла, новоутворення, рани слухового проходу, аутоімунні захворювання (алергії, себорея), а також піодермія.

До факторів які сприяють виникненню отитів відносять: вузький слуховий прохід (його деформація), висока оброслість слухового проходу, мацерація через потрапляння води під час купання, виражена складчастість на голові, важкі та низько розташовані, довгі вуха, а також некваліфіковане чищення вух та видалення шерсті.

Запалення зовнішнього вуха перебігає в гострій та хронічній формах. Деякі автори повідомляють про те, що патологія зовнішнього слухового ходу часто набуває рецидивуючого характеру як неминучий наслідок безконтрольного застосування антибіотиків, кортикостероїдів та цитостатиків.

Для лікування зовнішнього отиту у собак на даний момент запропоновано багато лікувальних засобів. Практичні лікарі ветеринарної медицини, в більшості, користуються вушними краплями до складу яких входять антимікробні (антибіотики та сульфаніламід), протизапальні (нестероїдні або гормональні) а при необхідності протипаразитарні препарати. Але проблема швидкого та ефективного лікування гнійних отитів на сьогоднішній день залишається.

Все вище перелічене свідчить про актуальність проведення досліджень що до пошуку нових та вдосконалення існуючих методів лікування гнійних отитів у собак.

Мета роботи – провести порівняльну оцінку ефективності застосування вушних крапель Отофа при гнійних отитах у собак.